

Cuốn thứ sáu

HUỶNH-HÀ

Mỗi cuốn 0\$20

6

VỌNG-CỔ ĐIỀU NGHỀ

CÔ PHÙNG-HÀ

80 piéce
INDO-CHINOIS

2200

Đào hát vô-dịch nghệ ca, được tiếng công-chúng ngo

DEPT LEGAL
• INDOCHINE •

N° 1852

*Dakao Photo
Saigon*

In tại Nhà-In XUA-NAY, Ng.-háo-Vinh, 60/62, Bd. Bonard, Saigon

10.72

2200

Tiệm bán vải

NAM-CHINH

Số 102, Rue de Gia-Long — Cholon.

Ở khắp lục-tỉnh còn ai mà chẳng biết tiệm bán vải **NAM-CHINH** hơn mười mấy năm danh tiếng. Xưa nay người Annam đều ưa thích nhiều thứ vải của tiệm này, mặc lâu rách và ít trở màu. Ở tỉnh Bixau, Băcliêu, Longxuyên trước kia chủ-diền mua vải màu xanh của hiệu **NAM CHINH** may mừng cho trâu bò ngủ khỏi muỗi cắn và thoát nạn bệnh hoạn. Mấy năm sau đây lại vì hà-tiện, vác tiền mua ròng tinh bố may mừng cho trâu bò nằm ngủ bị ngột hơi và lúng túng kém mất sự vệ-sanh nên phải sanh bệnh chết rất nhiều. Bởi muốn lợi to thành hại lớn, phải chi biết lựa màu vải xanh thì hao tốn chẳng bao nhiêu mà được lợi nhiều. Như muốn khỏi làm vải giả, chừ quý-vị nên lưu ý các thứ vải của tiệm Nam-Chinh kê theo đây: vải batic màu hiệu ba số **111** (một bao vải đủ là 20 thước ăng-lê), vải màu xanh hiệu năm con Dơi, vải màu xanh lưng quần hiệu cái Máy-Bay 20 yars, vải màu xanh may mừng hiệu Máy-Bay (17 yars), vải màu đỏ hiệu Bình-bông và hiệu Con-Nai (3 livres và 4 livres) v v. Tiệm bán vải Nam-Chinh buôn bán tử-tế, được lục-tỉnh yêu-quí. Chừ quý-vị chớ lầm các thứ vải khác.

cần-cáo **NAM-CHINH**,

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

HUỶNH HÀ

N° 1852

Vọng-cổ điệu nghệ

THỨ 6

CÔ PHÙNG-HÁ

Núi sông còn lừng danh-ca sắc nghiên thành Bắc
Tiếng ngàn thu còn véo-vắt để lại nước Nam,

[hồn mai gióng tĩnh chuông am,

Nguyệt ngó song suốt đêm đông tuyết quên

[cửa phòng

Tiếng đờn: lẫn giọng ca tâm-sự náo-nùng

[càng tê-tái lòng.

Mặt trần-ai non nước xuân chạnh khúc ca cầm

Tơ vương phong kín gái thiên-tài hiếm bạn

[tri-âm. danh-dự muôn năm.

Kẻ ngậm-ngùi người tương-tư đòi-con gió Bắc

Danh tiết để đời cô Phùng-Há rỡ mặt thuyền-

[quyên, nhờ nghiệp cần chuyên.

Mà ngày nay tiếng danh-thơm còn trên võ-trụ

Hoa nức sắc hồng dập-diều khách cột nguyệt

[mùa ihu, tia sáng chẳng hề lu.

Nghề điệu tài đẹp mắt thay con cháu Lạc-Hồng

Trọn đời: cô Phùng-Há danh-nghiệp vững

[lòng, cảm cảnh phận bá-tông.

Chữ sắc tài hay ghen-ghét mặt khách tao hơn

Cô Phùng-Há này trọn tài bát vì nghĩa vì ơn

[hy-vọng lại nào hơn.

8° pièce
2200

Sự khồ-tâm mượn tiếng ca giải lẫn giọng đờn
Tiêu-sơ cảnh cũ ngàn sự đời đời đoạn từ con
[gió ngựa quá chồn chơn,
Sụt-sùi thương những câu ca rĩ rả nảo-nề
Thốn-thức khúc sầu mấy hàng lệ đập tấc lòng
[quê. ngư-ngác hồn huê.
Gái nhà Nam cô Phùng-Há sắc thật danh tài.
Ca hay hát giỏi nước non nhà được vẽ vang thay.

2

Gặp phong-tráo hát cải-lương càng lên cực-
[điểm
Lấy công-tâm xin tổng-luận câu lý tự khiêm.
[kể từ cổ chí kiêm.
Nghề hát xưa đã khuyết-điểm trái với thời-kỳ
Bởi vì: có biết ai lo chuẩn-cứu duy-tri
lời đó ai dám bi.
Điệu ca nay thấy cải-cách tiến-bộ ích nhiều,
Có cô Phùng-Há mới biết rằng: giá-trị cao siêu
[nghề hát hết điều-hiêu.
Điệu hát nghề được hoan-nghinh gây nên tác-
[phẩm.
Danh-dự lưu truyền cây tài nghiệp tiếng đề
[ngàn năm, phải có trí lo chắng.
Gái nước ta nay mới hay cái khoa mỹ-thuật
Nó đề con người biết dùng nó danh-vọng càng
[cao, ta đã xét trước sau.
Nghề chắng hèn nên đặc-biệt có thể sang giàu

Ấy là : lời nôm-na dục chi anh-hào.

[phải tùytheo phong-trào.

Ấy cũng nhờ cô Phùng-Hà là tay cần chuyên.

Mỹ-thuật nước nhà không tối-tệ hạnh-phúc

[thuyền-quyên. thật lẽ tự-nhiên.

Cái nghề tinh cũng được nên phương diện

[nhưn-tài.

Thiếu chi kẻ kinh hiểm hạng người sùng-bái

[tài hay, càng vinh-diệu thay.

Hát cải-lương nếu được hay nên một cô-đào.

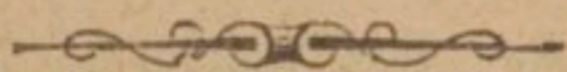
Khổ-nhục bước đầu sau đầu cực giá-trị càng

[cao dạ tục đừng nao.

Bực vĩ-nhơn có khi danh cây mỹ-thuật tài.

Danh ca cô Phùng-Hà dựa chí bền vô-dịch

[ngày nay.

3

Ca điệu nghề ai cũng khen giọng cô Phùng-Hà
Cát tiếng ra ở xa rõ hơi hám cô ca

[nhưt là giọng thiết-tha.

Người Nam ta ưa thích ca bởi yêu-qui tài

Số là : Cô ca hay có hậu tiếng dài

[đáng mặt gái râu-mày.

Phải chi cô được kiêm-cả âm-nhạc văn-kỳ

Thủ-quân điệu hát mới đẹp phần má-phấn nữ-

[nhi, đủ xứng họa cầm-thi.

Ngặt một vì cách đóng vai tài cô Phùng-Hà

Được cảm sự đời nhưng mà khó khích-lệ nghề

[ca, kể lại mỗi tiếng ba.

Bề văn-chương kém nảo-cân song hay điển-
[kịch.

Âm-nhạc sút phần thật là uổng cái mỗi tiếng
[ba, không được trọn tài-hoa.

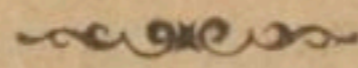
Cầm cân đòi lượng chữ xuân chẳng hện tuổi
Thiệt là: Mỗi lo sợ mỹ-thuật nước nhà [già.
[cảm cảnh lệ chan óa.

Kiếp danh-kỳ có lừng-lẫy chỉ một thời-gian.
Dám hỏi đòi lời thử tài hạch cùng bạn hường-
[nhan, trong buổi hiện đang.

Mỹ-thuật ta sau điều-đứng ai chấp kể tài
Chủ-trương thủ-lãnh dặng bảo-tồn vận-mạng
[tương-lai, hay là để một may.

Đễ chi lo kiếm phương-châm bồ-cừu kể tài
Hay để cái đời cô Phùng-Há nặng gánh trần-ai
[biết trao cho ai.

Này ai ôi! Cái sợ lo mỗi hại vô-ngần
Đem tâm khảo-sát mới biết nghề đáng mộ cần
[chẳng?

4

Ở Nam-Kỳ ai cũng yêu danh cô Phùng-Há
Như Lang-Phương kếp hát nhứt ở nước Trung-
[Hoa, tiếng nổi khắp xa.

Đời văn-minh trọng vật-chất con hát kỳ-tài
Phong-trào: Đả phôi thai văn-hóa thật dài
[nhờ thể-kỹ này.

Mà nước ta mới am-hiểu nghề hát nước Tàu
Kịp theo văn-hiến nghiệp tinh-toàn giá-trị được

[cao, *Mai-lang-Phuong hát dường bao.*

Lại được tài được nổi danh hay nơi Mỹ-Quốc
Nghệ chẳng phụ người không hèn-hạ đối với

[tài-ba, *như cô Phùng-Há nước ta.*

Con hát danh có thể hơn kỹ-sư khoa-luật

Lương-bổng số ngàn lại đời hát bia tạt ngàn-

[thu, *lời luận ta theo trí ngu.*

Người nước Tàu chuộן Lang-Phuong như thể

[thánh-hiến.

Phải là : Cái sự hay thiếu chi bạc tiền

[giữ được cái mối diềng.

Con hát Tàu toàn có học trong nét văn-chương

Tự trọng lấy tài ở trường học tập sự cừ dương

[học hát đủ cả phương.

Thi đồ ra hoặc cũ-nhơn mới sau diễn trò

Tấm thân học hát ở nước Tàu nghĩ thật cam-

[go, *nên danh-phận bớt lo.*

Nước Nam ta tự học hát được cảnh dễ-dàng

Chẳng có cấp-bằng chẳng thầy dạy hát cũng tài

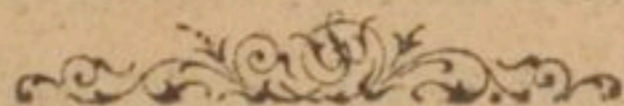
[ngang, *mà cũng được sự vẻ-vang.*

Đào sắc danh như cô Phùng-Há có một trên

[đời.

Ngoại bang nghe tiếng giọng ca mùi dạ cảm

[lệ rơi.

Chong ngọn đèn quây máy nghe đĩa cô Phùng-
[Há.

Ca khúc hay lúc cô thủ vai Hoàng-lệ-Hoa.

[*giọng rĩ-rả thiết tha.*

Làm trí ta phải ngẩn-ngơ với tiếng ca buồn.

Mộ tài: cô Phùng-Há thông-minh các tuồng.

[*ca như trận gió luồng.*

Lật đĩa xem thấy nhân-đen bốn Thác-vì-Tình.

Lệ-Hoa trong tiếng nói chứa một bầu lời thệ

[*sơn-minh, hẹn kếp giữ dạ sắt-đinh.*

Nếu ai sâu nghe cô ca bài ca Vọng-Cổ.

Lãnh-lót giọng đờn lẫn hòa hiệp mới phục tài

[*cô, gan ruột chạnh héo khô.*

Cách ca cô đã nâng cao đến nơi trình-độ.

Lộp-độp dựa hè mưa từ hột càng tưởng càng

[*mơ, giữa cái lúc khuya lơ.*

Còn dạn ngồi nghe máy ca đèn xanh vội lờ.

Cũng vì ; giọng bi-thương hồn linh dật-dờ.

[*sực tiếng điềm một giờ.*

Cảnh khuya này chỉ lát-đát những giọt mưa

[Ngâu.

Bắt ta phải buồn đem lời trách tâm-sự vì đâu,

[*nghe ca đã hèn đâu*

Gió hắc-hiu ve rĩ-rả lả-chả giọt hồng.

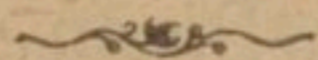
Tiếng ca cô Phùng-Há chỉ chạnh-lòng với

[*khách sầu-đông, mưa tạc dựa song.*

Cảnh mưa đêm bạn non sông mển gió gọi tình.

Hết nghe ca mản ngòi đọi Hẳng mọc kéo dạ
[tinh-chinh, *cô Phùng-Há cả dể kinh,*
Bóng thõ lên tần mưa Ngâu ta trở khải đờn.
Tiếng ca nhẩn gió mượn khúc cầm giải cảnh
[đòi cơn,

6

Mỗi ưu phiền thêm nặng giao những câu : sơn hải
Non nước xa mượn tin Nhạn mỗi mắt thiên-
[nhai, *ngán nỗi cuộc trần-ai.*
Giải đồng-tâm khiến xuôi nên góc biển chơn trời
To-tĩnh : hờ-hắn chi muôn dặm xa dời.

[*ai nhớ cảnh nhớ lời.*

Cuộc tang-thương hện nước mây lượng sóng
[ngạt-ngào,

Thề non hện biển bóng trắng mờ gió Bắc xôn-
[xao, *chạnh vì kiếp lao-đao*

Tên Huýnh-Hà chẳng hện xuân đứng trong
[hoàn-vỏ.

Chịu thân cúi lòn đoái nhìn cảnh trơ mặt
[phiền lo, *duyên nợ thiệt dẫn-đo.*

Gió thổi mây che những khi bóng trắng dờ-dật.
Tĩnh giấc mơ-màng đôi hàng lệ chạnh dạ dầm
[tuôn, *sáu khắc thắm luôn luôn.*

Nhìn những lời lòng ngẩn-ngơ đã tự bao giờ.
Đắm chìm ; Tuổi xuân xanh ong-bướm lờ-đờ.
[giấc cô-miên ngắt-ngờ.

Khách đa tài xưa Khương-Thượng cùng một
[lưỡi câu.

Sông Vị thã ngằm hồ thắm vắn, chuồn cánh
[ngồi lâu, mà cũng vẫn lo âu.

Hẹn núi sông duyên lá gió đã cắt đứt rồi.

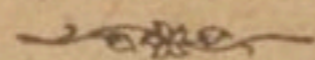
Nợ vắn gánh vác câu Bạch-đầu lâu tiếng thương
[ôi, Tào-Hóa khéo thôi.

Kiếp đờn-đau tạo nên nghiệp hạnh-phúc
[Huỳnh-Hà.

Nước dương năm hồ rửa nào sạch lòng tục
[của ta, mượn những câu ca.

Đặt lối văn cô Phùng-Hà than-thỉ nên bài.

Bút hoa cần ký tạm gởi sầu cùng bạn trần ai.

7

Nhấn đôi lời cùng nữ-lưu hai mươi thế-kỹ

Phải cần chuyên đem tài sắc phô mặt nữ-nhi
[mà chớ lâm khi

Lấy óc suy dặng cứu vãng mỹ-thuật nước nhà
Cái nghề: hát ca đây thuộc của đờn-bà

chớ e-lệ phận yên-hà.

Đem tấm gương cô Phùng-Hà sánh sắc so tài
Rở danh điệu hát đẹp hơn-quần có một

[không hai

ngâm xét có mấy tay.

Được xuân thời lập nghiệp ca nên trang

[danh sắc

Phụ-nữ má hường cứ vì đó chuyên luyện
[cần hơn, tùy cảnh mà thừa con.

Đem vóc hoa tô-điểm cho cái khoa diễn-kịch
Khởi sắc thêm màu có gì thẹn tủi với đời xuân
đừng để lở sa chân.

Đường chơi bởi túi gió trắng anh-én dập-diều
Nghỉ càng: nhớ-nhuốc thân cay-đắng rất
[nhiều, khổ-hạnh đủ điều.

Nghề ca này xét giá-trị hơn nghề văn-thi
Dẫu ta sai lầm cứ tìm lý suy nghĩ đừng khi
lời tỏ cùng bạn nữ-nhi.

Tấn-sĩ khoa không sánh so với một cô đào
Danh-ca nức tiếng công đặc thành thật quý
[biết bao, tác-phẩm thêm cao.

Phụ-nữ ta nên lo học sự ca với đờn
Cố gấn tập rành dạng làm kẻ hướng-đạo
[phụ nơn, xả-hội đã nặng ơn.

Nên học theo cô Phùng-Há đem sức diễn trò
Chỉ ư lúc đó điệu ca này phụ-nữ biết lo

8

Con hát nghề đốn thủ vai được phương
[kiệt-tác

Kém văn-chương thiếu nảo-ốc diễn-kịch
tự-nhiên, lẽ đó khó chuyên.

Khen cách ca cô Phùng-Há đúng điệu nhà-
[nghề

Một là : thủ các vai vô-dịch mọi bề

người xem khỏi nhúng trề.

Ca thật hay hát thật giỏi được trọn màu-mè

Khôi-nguyên diễn - kịch cô nắm phần nghi

[chẳng còn e, *cô Phùng-Há không tự khoe.*

Đóng vai đào lúc bi-ai càng hay xuất-sắc

Lộ nét thắm sâu lệ dầm đượm ruột quặn

[từ con, *vai đào vẫn hay hơn.*

Vở già trai được tiếng khen ca ngâm khác

[giọng

Đi đứng ôn-tồn mắt thần ngó cũng khó

[tim lòng, *người chắm là phần đóng.*

Làm kép thì ca lệ lạnh liệt-oanh sắc màu

Lại càng : lộ nét ra nam-tử anh-hào

cô diễn-kịch được dồi-dào.

Các vai trò cô Phùng-Há đáng mặt thủ-quân

Âm-nhạc thiếu tài văn-kỳ sút chưa vẹn điều

[cân, *tác-phẩm đã ngàn cân.*

Sắc hoa-khôi tài vô-song tiếc kém hai phần

Nghề ca Âu-Mỹ con hát rành chức-nghiệp

[khôn phân, *hề giỏi thì nên thân.*

Song văn-thi với âm-nhạc lại được hiểu rành

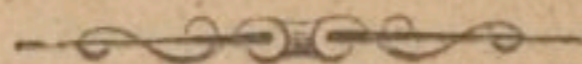
Khéo sức học-hành tập-tành giỏi đoạt chỉ ngày

[xanh, *danh được liệt-oanh.*

Phải chớ chi con hát ta kiêm cả ba diềng

Muôn năm để tiếng giống Tiên-Rồng nhờ bạn

[thuyền-quyên

Đêm thu sâu đá gấm rêu hương thơm lồng gió
Bờ cỏ hoa khoe sắc nước hiu-hắt buồng lau,
[dạ tục chạnh đau.

Tiếng quốc than khách buồn-khuân bởi một
chữ tình

Cái nghề : Cầm ca nay nó buộc thắt mình
[cầm bút hoa tả tình.

Nợ văn-chương nặng cả vai tự thưở bao giờ
Dạ thu xót cảnh dễ gáy sầu số-kiếp ngần-ngo
[tuế-nguyệt xơ-rơ.

Bốn bề tường kẻ tai nghe ve ngâm tha-thiết
Nước biếc đôi màu rêu mờ sắc quặn-thắt lòng
[son, tiếng Nhạn khóc véo-von.

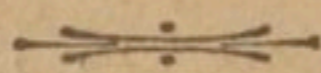
Ướm hỏi ai kiếp đặng-cay tài-hoa mặc-lộ
Chẳng hện chữ tình sao chìm nổi còn chịu cùn
[cô, bề hoạn bị nhào vô.

Ngồi mà nhìn cảnh Tạo-Công biến-biến đời-dời
Cũng vì : Gan ruột ta bứt-bứt bời-bời,
[hay cho cảnh vật đời đời.

Vật vô-tình còn bất giác cho cảnh tiêu-sơ
Kiếp sống lở lăm thợ trời khiến tình mộng càng
[mơ, nghĩ xét vẫn-vơ.

Đất chon-von đứng trơ-trơ cây cỏ lạnh-lùng
Thướt-tha tâm-nảo biết bao giờ hết kiếp lao-
[lung, nguyệt-khuất gió rung.

Giữa hồ khơi cá vẫy bạc tung bủa nước hồng
Ngắm cảnh đau lòng gọi hồn bướm ngẩn, thỏ
[dòm sông, *ta những hoài-công.*
Mười mấy năm chợ lợi-danh kéo niếu thân này
Mượn văn cô Phùng-Há đặng giải bày tâm-sự
[sau đây.

10

Đêm khuya ngồi chong đèn xanh tư-lương
[khúc thăm.
Dạ buồn tanh thân lạnh-lẽo tủi kiếp xuân-hoa
[cất bút đặt ra
Mượn câu ca cất giọng ca hiệp lại tiếng đờn.
Nghe càng; như giận ai để oán chát hờn.
[mặt xuân sắc xanh đờn.
Luận nét văn cô Phùng-Há mới phải văn-kỳ.
Đèn khêu tỏ rõ ca với đờn khoan-nhật ai bi.
thật chạnh cảnh đặt thi.
Chủ mạng tài lẻ xưa nay thường hay tương-đố.
Suy xét sự đời cõi trần-tục đọa kiếp tài-ba.
[lệ đồ cánh hồng sa.
Giận ông xanh tạm câu ca giải cho thỏa dạ.
Đặt nên mấy bài những hồi tưởng ngán nỗi
[phần hoa, *ta chớ làm ta.*
Tài mọn này ta đờm-đương cho đến cúi cùng
Mới là: Trả nợ văn bầy thuở vầy-vùng
[mới gọi sen chẳng dính bùn.

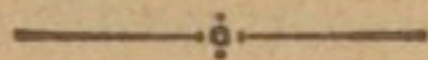
Gặp cái đời lúc khuôn bách phải chịu khó-khăn
Mượn ngón thi cầm tỏ lời thật người biết cùng
[chăng, *chưa vẹn đáp nợ văn.*

Đèn vọi lu tay khêu ngọn miệng vẫn ca hoài
Bài ca cô Phùng-Hà luận đả rồi đặt đề khéo
[hay, *có đủ hoan ai.*

Nem từ câu xét mọi nét tự khắt khen thắm
Tiệc uống vận thời giận trời đất thành mối thù
[thâm, *khoé mắt lệ dăm dăm*

Hết đờn ca bắt dạ ta tự nghỉ ngán-ngâm.

Công danh lo-láo chưa nên người mà phải
[khổ-tâm.

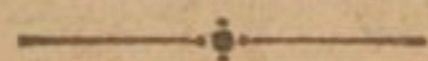

11

HUỲNH-HÀ HOÀI-TÌNH

Ca Tương-tư (theo điệu nhà-nghề)

Cặm thu chín khúc ruột tâm; trăng lờ sầu ngàn
[dặm

Dưới bóng nước xanh, cánh bướm thơ-thần
[từ canh (?)

Dật-dờ vì trời xanh; *lượng sóng thần cột thuyền*
[năm khoanh.

Ngắm kiếp sinh chat thắm vô ngần

Tiếng đờn hòa cầm-trăng; *bọn khách phàm*
[rõ lòng cùng chẳng.

Hoa thắm tươi khoe màu cảnh thu ;
ngậm-ngùi hoa hương trời thơm lu.
Lệ bi-thu dập-dồn giai-nhơn ; vẫn tiếng đờn.
Khúc Nghê-Thường dạ đòi cơn, có chi hơn
Trần-ai ôi ! Tắc lòng đau thương, cảnh đoạn-
[trường
Đến vạn kiếp vẫn tơ vương, vì tình tài đương
Cơn gió mưa bi-đát dạ trường. *Khách nam-nhi*
[thẹn với thế-thường.
Tuổi xuân khẩn-khít chữ tình ; dẫn lòng càng
[trầm bịnh
Non nước cách xa, dễ khổ cho hoa,
Trần tình là ta ; *ngán sự đời đề người xót-xa.*
Doi đá cheo trơ mặt khách phàm,
Hồn trời cùng cam ; *mượn câu đờn nhắn tình*
[Kiều-Lam.
Nén hương thệ nhau chưa tàn. *Lửa cao mới*
[biết tuổi vàng.
Trách ai bạc-bẻo phụ-phần, lạt phiếm đàn
Mưa thu hột đổ ngồn-ngan, thêm thương bạn
Chẳng được cạn lời than, lệ chứa-chan
Nhớ cảnh cũ chạnh-thở ngùi-than, sầu ngời
[nào an.

(?) Bài ca này trích ra trong cuốn Vọng-cổ HUỲNH-HÀ, trọn bộ hai cuốn, nay đã có bán rồi, có hình chụp của HUỲNH-HÀ ngoài bìa sách rất tốt. Trong hai cuốn đây, có nhiều bài hay xuất-sắc.

Khối tương-tư kim-thạch đôi đàng, cảm canh
[thâu nhìn lệ tuôn tràn.]

Đành thê-lương một vết tình ma, thật nghĩ ra
[tủi hổ phần ta.]

Từ đây ta non nước lìa xa, ai biết ta
Khóc nợ giâu ruột tằm xót-xa, cảnh thắm
[Huỳnh-Hà]

Chắc chịu kiếp tiêu-ma.

12

NẶNG CHỮ THƯƠNG HOẰNG

Ca Hoài-Cổ

(Bài mời nhà-nghề)

Chợt nhìn sông thêu núi gấm
Đoái cảnh xuân nhớ bạn tri-âm
Chiều thương-tâm cánh đồng xa xâm
Cửa song thanh-thót tiếng oanh
Tội tình gì dầu xanh
Lại đắng-cay nặng hoẵng thương ai
Chịu đứng tên đoạn-trường hôm nay
Ngó đất trời dài
Thương ai hiểm-trở chong gai
Lối đường tình hoẵng vai
Yến-ánh một kiếp lạc-lài
Thương hoa hưởng xuân tiếc nhụy
Mắc nợ duyên gì

Sanh cảm khối tình si
Sự thương ai cũng lạ kỳ

~~~~~
Ca Hoài-Cổ

Đêm ngày xo-ro giấc quế
Tiết đông-thiên hiu-quạnh hồn huê
Bởi nhớ ai tác lòng tê mê
Ngắm cảnh-vật gương mặt ủ-ê
Tình đời tình sợ ghê
Hỡi này ai ! Đêm trường mộng-hoa
Chung kiếp ta đã đành xót-xa
Độc ác bởi trắng già
Mà dễ khổ dễ lụy cho ta
Ngàn ngày còn thõ ra
Than trách câu : khổ-nhục với tình
Tình ôi ! Hại ta nhóm bệnh
Thương ai lại thình-lình
Tâm-nảo này điêu-linh
Vô phương chóng trả chữ tình.

Ai muốn học đàn, học ca, học hát, hoặc mua tuồng hát hay nhất, cùng là học ngón nghề Mandoline, đàn kim, đàn sến, đàn đàn, đàn cò nên tìm thầy-tuồng HUỖNH HÀ, số 59, đường Thuận-Kiều, Chợ-lon tất được giỏi. Ở xa học bằng cách gửi bản để tiện lắm.

In tại Nhà-In Xưa-Nay, Ng.-háo-Vinh,
60-62, Bd. Bonard — Saigon.

Tiểu-thuyết cỡ lớn in gần rồi :

AI GIẾT NGƯỜI . . . . . ? TÁC-GIÃ: Nam-Hồng

Là người viết bộ "CÁNH BUỒM TRƯỚC GIÓ và TRONG TAY ĐÃ SẴN ĐỒNG TIỀN" mà chú quý vị độc-giã rất hoan-nghinh.

Trọn bộ 3 cuốn cỡ lớn, giá mỗi cuốn 0\$30

Tiểu-thuyết cỡ nhỏ in gần rồi :

ĐÓA HOA RƠI

Tác-giã : H^h-minh-Liên

PHU-TỬ THỌ HÀM OAN

« Bản Ai

Tiểu-thuyết mới. in vừa xong

VÌ ĐÂU NÊN NỔI...?

Trọn bộ 3 cuốn, cỡ lớn, giá mỗi cuốn .. 0\$40

Mua sĩ do Nhà-In Xưa-Nay, 60-64, Boulevard Bonard, Saigon

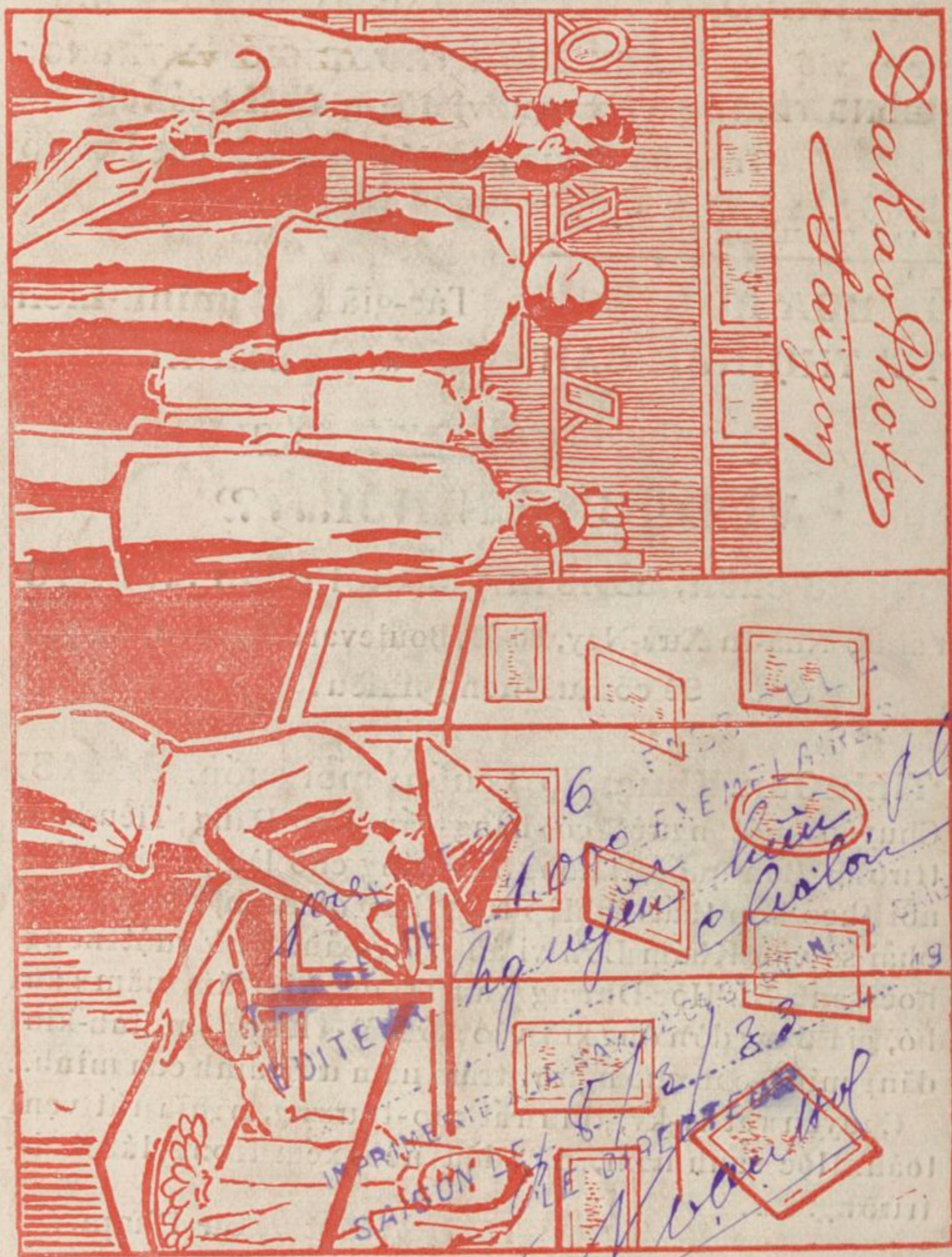
Sẽ có huê-hồng nhiều

Tơ Tình Oan Khúc, bộ 3 cuốn, mỗi cuốn. .. 0\$15

Chuyện một người có bằng-cấp Cao-Đẳng Tiểu-học trường Bồn-quốc, không xin đăng chỗ làm, chịu trôi-nổi theo bọn thất-nghiệp trên hai năm, bị phao-phản phải sa vào Khám Lớn vì án Cộng-Sản. Nhờ một nàng học-sanh Nữ-Học-Đường vẫn là người trăm năm gần bó, giả dạng đờn ông xin vào Sở Mật-Thám làm lính-kín đăng minh-oan cho người trăm năm ước định của mình.

Chuyện rất ly-kỳ, tình rất cao-thượng, nghĩa rất vẹn toàn. Học sanh nam, nữ, đều nên xem trong lúc bãi-trường.....

Tác-giả : Một vị Sư-Phạm.

Quán Ven Đường, Góp Nhặt Sách Xưa (người góp nhặt Huỳnh Chiếu Đăng)